

Mindeord

Professor emeritus, dr. philos. Thyge Winther-Jensen, Aarhus Universitet, DPU, er den 28. dec. 2019 død efter kort tids sygdom. Han blev 85 år den 21. december.

Thyge Winther-Jensen voksede op i et landsbylærerhjem i Randbøl i Jylland. Allerede efter femte klasse kom han på Sorø Akademi, som han blev student fra i 1954. Herefter læste han til lærer på Zahles Seminarium og virkede dernæst som lærer ved Københavns kommunale skolevæsen til 1971, mens han i sin fritid studerede pædagogik hos professor Grue-Sørensen på Københavns Universitet. Efter magisterkonferensen blev han ansat ved Institut for teoretisk Pædagogik på Københavns Universitet som lektor, siden som docent, og var i perioder formand for studienævnet og institutbestyrer. Institutet var oprettet af og ledet af Grue-Sørensen, hvem TWJ arbejdede tæt sammen med og hvis bidrag til pædagogik han livet igennem bevarede sin respekt for og udtrykte anerkendelse af. Institutet udsendte i årene 1971-78 tidsskriftet *Pædagogik*, som også gennem TWJs artikler af både original men især formidlende karakter i betydeligt omfang bidrog til åbning af den hjemlige diskussion i forhold til den pædagogiske verden uden for landets grænser. Både den kontinentale og – måske især – den angelsaksiske.

I 1976 udkom TWJs bog *Pædagogik og samfundsvidenskab* med fokus på, hvordan ikke blot samfundet påvirker opdragelsen, men også hvordan det påvirkes af opdragelsen. Det var et vigtigt, distanceret bidrag, også set i forhold til tidens politiske diskussion af uddannelse og social mobilitet.

I 1989 blev han dr.philos. ved Universitet i Oslo på afhandlingen *Undervisning og menneskesyn hos Platon, Comenius, Rousseau og Dewey*. Der var tale om en forbilledlig undersøgelse af fire af de helt store navne i pædagogikkens historie og – som titlen viser og karakteristisk for TWJ – med vægt på menneskesynet bag deres idéer om skole og undervisning. Bogen bruges stadig som grundbog ved universitetsundervisning i pædagogikkens idéhistorie ved DPU.

TWJ arbejdede tillige med voksenpædagogik og skrev herom i 1996 i *Voksenpædagogik. Grundlag og ideer*. En bog, der giver en fortrinlig almen oversigt over tidens væsentligste pædagogiske retninger og deres forskellige syn på forholdet mellem barn og voksen.

1993-2001 var TWJ fagkonsulent for pædagogik ved *Danmarks Nationalleksikon*, hvor han selv bidrog blandt andet med meget fine encyklopædiske artikler om Dannelse og Pædagogik.

De seneste år frem til pensioneringen i 2004 var TWJ professor i komparativ pædagogik ved DPU. Om dette område udgav han, foruden adskillige artikler, lærebogen *Komparativ Pædagogik – faglig tradition og global udfordring* i 2004. I 1996-2000 var han formand for 'Comparative Education Society in Europe'.

TWJ beskæftigede sig også med almen didaktik; blandt andet var han medredaktør og forfatter til flere kapitler i bogen *Didaktik. Lærerfaglighed, skole og læring* i 2013. Desuden arbejdede han med dansk skolehistorie og var til det sidste i gang med en bog herom. TWJs

interesser inden for det pædagogiske felt spændte i det hele taget vidt. Han vedblev på historisk grund at argumentere for den siden Niels Treschow klassiske treklang i dansk og norsk teoretisk pædagogik af pædagogik, psykologi og filosofi, og leverede i en sen alder kritiske bidrag til den offentlige debat om pædagogik og om læreruddannelse, og som det seneste bidrag om reformationen og pædagogik.

TWJs skriftlige arbejder var altid båret af en sjældent fin sprogforfølelse, en sans for prægnante formuleringer og af en klar, nøgtern og systematisk tænkemåde. Det gav læseren hjælp til at få både et velfunderet overblik og en rigtig forståelse af sammenhængen mellem detaljerne.

TWJ stod som bærer af en kontinuitet i dansk teoretisk pædagogik, der går tilbage til Grue-Sørensen, en kontinuitet i form af en tro på og et mod til at udvikle egentlig pædagogisk teori. På denne baggrund var det naturligt, at han de senere år som professor emeritus på DPU fandt vej til stedets forskningsenheder for henholdsvis pædagogisk filosofi og teoretisk pædagogik, i hvis møder og seminarer han var en aktiv og meget værdsat deltager. I diskussionerne var han altid rede med præcise spørgsmål, givende kommentarer og sit gode selskab. Hans viden, integritet, forstandighed og menneskelige varme vil blive savnet.

Ære være hans minde!

Hans Vejleskov, Jørgen Huggler & Oliver Kauffmann